

[Ministeren for offentlige Arbejder.]
det mellem de andre Blade, men kan huske, hvem Modtageren er, medens modsat Ugeblade og Maanedblade giver Anledning til en særlig Sortering og en særlig Forsyning med Adresse paa de paagældende Blade, for at man kan vide, hvem der skal have dem.

Endvidere hævder Postvæsenet, at Dagblade giver en daglig Belastning baade af Befordringsmidler og Omdelingspersonale, hvorfor Materiel og Personel kan udnyttes bedre og derved billigere.

Det hævdes endvidere, at Nummerporten for Ugeblade ikke kan nedsættes, uden at Besørgelsen bliver urentabel for Postvæsenet. Nummerporten er nu 2 Ø., og hvor Omdelingen foretages med særlige Avisbude; privat antagne Folk — det har vi jo navnlig i Byerne —, kan Omdelingen ikke faas udført for mindre end gennemsnitlig 2½ Ø. pr. Nummer.

Der er derfor heller ikke nogen saglig Motivering, som taler for, at Rigsdagen skulde ændre den ved de gentagende vedtagne Postlove fastsatte og fastholdte Forskel i Portoen for Dagblade og Ugeblade.

Raunkjær: Jeg maa forstaa den højtærede Minister saaledes, at han havde opfattet det Krav, som Andragendet fører frem overfor ham, som om vi krævede en Tilbageføring til Før-Krigstaksterne. Det vil jeg gerne straks rette derhen, at Kravet ikke gaar saa vidt, men gaar til Ønskeligheden — og Rimeligheden mener vi — af den Ligestilling mellem Aviser og Ugeblade og Tidsskrifter, som var til Stede indtil 1919, og at denne Ligestilling skulde kunne forrykkes med nogen rimelig Begrundelse, naar Taksterne gik opad, og naar de gik nedad, som de har maattet gøre, kan vi ikke erkende, saaledes som Forholdene er.

Naar nu den højtærede Minister siger, at Lovgivningen havde bundet Ministeren til administrativt at følge ganske bestemte Linier for Ændringer, ja, saa tør jeg ikke paa det nuværende Tidspunkt optage en Diskussion i Enkeltheder med Ministeren herom, men jeg forbeholder mig at komme tilbage til det ved senere Lejlighed. Jeg maa dog have Lov til at sige, at naar jeg ser paa Tariffen fra før 1. Januar 1928 og ser paa Taksterne, saaledes som de blev fastsat til at skulle gælde efter 1. Januar 1928,

kan jeg ikke umiddelbart se Rigtigheden af det, Ministeren har sagt. Dermed har jeg jo ikke sagt, at det ikke er rigtigt, hvad den højtærede Minister siger, men det kan ikke ses af Tariffen, saadan som den er formet.

Nu siger den højtærede Minister — hvad jeg ogsaa godt ved —, at man fra Postvæsenets Side sagligt begrundet den Forskel i Tarifpolitikken efter 1. Januar 1919 overfor Aviser og Ugeblade og Tidsskrifter med, at man har foretaget Beregninger over, hvad det koster at distribuere et Ugeblad, og Ministeren nævnte, at det, at en Avis kom hver Dag, gjorde, at Postbudet i By og paa Land kendte Adressen, medens der for Ugebladenes Vedkommende maatte en særlig Sortering og en særlig Paaskrift af Adresser til.

Nu ved Ministeren jo, at der netop paa dette Omraade fra Postvæsenets Side er gennemført en ny Ordning, som efter min Opfattelse ophæver dette Forhold, idet man nu paa Maskine foretager Adressering af de Blade, her er Tale om, og det er en Ordning, som jeg ogsaa vil benytte Lejligheden til at udtale stor Tilfredshed med set fra Ugepressens Side. Men naar der nu, som Ministeren her har fremhævet, og som det ogsaa fra Postvæsenets Side Gang paa Gang er fremhævet, ikke længere i dette Forhold er nogen Forskel af Betydning med Hensyn til Aviser og Ugeblade, saa synes jeg, der var Anledning til at tage hele Forholdet op igen.

Saa sagde Ministeren, at Omdelingen kostede 2 Ø. pr. Nummer — det var paa Basis af de Erfaringer, man havde gjort ved Omdelingen i Byerne. Det er ogsaa Gang efter Gang ført frem. Jeg har nu forstaaet, at det var paa Basis af de Erfaringer, man havde gjort, og de Beregninger, man var kommet til ved Distribueringen her i Hovedstaden ved særlige Bude; men det forekommer mig, at en Beregning over den Bekostning, en Distribuering ved særlige Bude har medført her i Hovedstaden eller i Købstæderne, ikke kan gælde som Grundlag for en Tarifpolitik for hele Landet.

For det er rigtigt, som det er fremhævet her i Folketinget ved en tidligere Lejlighed, da man havde det Forhold fremme — det Forhold, jeg her har tilladt mig at omtale lidt nærmere, har givet Anledning til store og vidtløftige Diskus-